

[Clausager.]

sagde, at det var for vidtgaående, det var om Skatteforslaget og om visse Paragraffer vedrørende det solidariske Ansvar. Det var nu for øvrigt ikke blot Venstre, der var betænkelig ved det Skatteforslag, jeg mindes, at i radikale Kredse, om jeg maa bruge et saa radikalt Udtryk, var man meget betænkelig ved det og kritiserede det stærkt. Man kan jo bare slaa op i „Politiken“ for den Tid, saa vil man finde en Sønderlemmelse af det Forslag, Ministeren havde stillet, og „Politiken“ er da, saa vidt jeg ved, et radikalt Blad.

Lejlighed Nr. 2 til at faa en Konvertering var Gældssaneringsforslaget af 27. Juni 1934, da behøvedes der bare Rigsdagens Ja, sagde Ministeren, det var et fast opbygget Forslag paa Grundlag af Gældssaneringskommissionens Betænkning. Ja, meget vel, men det var ikke noget godt Forslag, og det er mig uden Forskel, hvem der har siddet i denne Kommission, og hvem der har udarbejdet Forslaget. Vi saa paa det, som det var, og blev klar over, at det var et uheldigt Forslag, ja, endogsaa et skadeligt Forslag. Efter det skulde man ikke blot gaa til en Konvertering, men tillige til Indførelse af et ret stort anlagt Rentetilskud til de Landmænd, der havde en væsentlig Gæld. Det skulde ske paa den Maade, at man skulde berøve Sparerne i Banker og Sparekasser en halv pCt. i 5 Aar, det vil altsaa sige: fra en Sjettedel til en Syvendedel af deres i Forvejen nedskaarne Renteindkomst skulde de berøves, uden at der blev en tilsvarende Nedsættelse af Udlaansrenten, idet Pengene skulde gaa ind i Statskassen og bruges som Tilskud til de mest gældbetyngede Landmænd, og det paa en efter min Mening saare uheldig Maade, idet de skulde have et Tilskud af 1,3 pCt. af deres Gæld, men derfra skulde trækkes 4 pCt. af den Formue, de havde over 2 000 Kr., og dernæst skulde der trækkes fra den Indkomst, de havde over 2 500 Kr. med noget Tillæg efter Ejendomsskyldens Størrelse. Det vil med andre Ord sige, at den Landmand, der arbejdede dygtigt og godt, og som i Forvejen havde sørget for ikke at faa for megen Gæld, blev haardt behandlet, fik et ringe Tilskud, medens de, der ikke havde gjort det, fik mere. Jeg har aldrig et Øje-

blik tvivlet om, at det var det rigtigste baade af økonomiske og af landbrugs-mæssige og moralske Grunde at gaa imod dette Forslag, og jeg trøster mig med at være i ret godt Selskab, thi en fhv. radikal Folketingsmand — en, der endda betød noget i sin Tid, han var i sin Tid med til sammen med de øvrige daværende Radikale at styrte Ministeriet Stauning paa den socialistiske Linie — det er Højesterets-sagfører Heilesen, jeg hentyder til — (Munterhed) — ja, man har ikke let ad ham altid, det er det mærkelige ved det, der var en Tid, man var saare glad ved ham —, siger om dette i en Artikel i Tidsskriftet „Dansk Politik“ for Oktober Maaned:

„Enhver, der vil og kan bedømme dette Forslag uden partipolitiske Biformaal, kan sige sig selv, at der med dette Forslag om Understøttelse til visse Landbrugere til Betaling af en Del af deres Renter, lige saa lidt som ved tidligere Understøttelsesforslag, vilde ydes noget virkeligt Bidrag til Løsningen af Tidens Spørgsmaal.“

Helt igennem en fortrinlig Artikel, hvor han bryder Staven over dette Forslag, og hvor han holder den samme Linie, han holdt i 1926, men som de fleste af dem, der den Gang var med, nu er gaaet fra og over til en anden.

Saa kommer Forslaget af 6. November 1934 nu som den tredie Lejlighed til Konvertering, men jeg har mine Tvivl om, hvorvidt dette Forslag kunde have været gennemført, selv om vi havde sluttet os til det. Det fremgaar jo af det foreliggende, at Bankerne i alt Fald vilde have en trinvis Konvertering, men selv om vi havde nøjedes med det, er det et stort Spørgsmaal, om det endda kunde have været gennemført, naar man ser hen til de Betingelser, Bankerne stillede.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde: vi maatte gøre saa mange Afslag, at Bankerne ikke vilde acceptere det. Ja, men det er slet ikke rigtigt, det havde det ærede Medlem Hr. Hasle fat paa. Hvad er der sket, hvilke Oplysninger har de Herrer faaet i saa Henseende, for der skete da faktisk kun det, at vi skilte Afsnit I, Konverteringen, ud fra det andet. Var det andet da noget, som Bankerne var saa slikne efter? Aah nej, naar man læser den Redegørelse eller Plan, som de fremlagde for Spare-